

Det bliver jo en festdag, 14 dage frem, hvor vi kan udøve vores demokratiske ret; hvor vi skal sammensætte en politisk ledelse af den kommune, vi nu bor i, som repræsenterer de ønsker og behov, vi har til kommunens udvikling og opgaveløsning, og heri ligger jo en sikring af det repræsentative demokrati.

Men det er jo også vigtigt at få sat en tyk streg under, at demokratiet ikke stopper med et kryds hvert fjerde år. Demokratiet rækker jo videre end det, rækker ud over borgmesterens skrivebord, og for regeringen er det vigtigt at understrege, at decentraliseringens endemål ikke er borgmesterens skrivebord eller for den sags skyld byrådsalen, men at vi skal nå længere ud. Nærdemokratiet handler om vedvarende dialog og samspillet mellem dem, der træffer beslutningerne, og dem, som beslutningerne vedrører.

Der er jo dem, der har peget på, at de nye og større kommuner betyder, at der for mange bliver længere til politikerne for den enkelte, og at der dermed er en mindre udsigt til, at man sådan tilfældigt støder på borgmesteren ved køledisken i det lokale supermarked.

Det er selvfølgelig uomgængeligt rigtigt, at der fysisk bliver længere til rådhuset. Men jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke forveksler det med, at der på den måde sker en forringelse af nærdemokratiet. For nærdemokrati handler jo ikke om, bør i hvert fald ikke handle om, at nogle få grupper har en særlig privilegeret adgang til beslutningsprocessen, for hvad med alle dem, der nu ikke tilfældigvis handler det samme sted som borgmesteren, kunne man spørge. Nærdemokratiet har det jo bedst, når alle har de samme betingelser for at deltage; når alle gives de samme muligheder for at deltage.

Det, der virkelig batter noget, er, at der er indhold i nærdemokratiet, det vil sige, at der er mulighed for at påvirke forhold, der har en reel betydning for lokalsamfundet; der har en reel betydning for en selv, det være som borger i kommunen eller for den sags skyld som ansat i kommunen. Muligheden for reel indflydelse er altafgørende for lysten til at engagere sig, sætte noget engagement bag og gøre en forskel, og her tror jeg, at kommunalreformen vil få en central betydning for styrkelsen af nærdemokratiet gennem en øget decentralisering til det kommunale niveau.

Kl. 14.15

Samlingen af flere opgaver hos kommunerne betyder, at flere opgaver – borgernære opgaver –

bliver løst på det niveau, der er tættest på borgerne, med bedre mulighed for at kunne påvirke de ansvarlige politikere.

Samtidig er det vigtigt, at de, der vælges til de nye råd i de større kommuner, erkender, at decentralisering ikke kun er noget, der sker mellem staten og kommunerne, men også noget, der er brug for i forholdet mellem kommunalbestyrelser og lokalsamfund, mellem det politiske råd og de forskellige driftsmæssige enheder i kommunen. Politikerne skal tage vare på kommunens overordnede politiske målsætninger og give plads til, at borgerne, de ansatte, gør en indsats i lokalsamfundene og ude i de små enheder, på den enkelte institution, det være sig plejehjem, børnehave, folkeskole.

Samtidig skal vi fra Folketingets side sikre rammerne for nærdemokratiet ved at give plads til, at kommunerne har mest mulig frihed til at løse opgaverne, for det giver jo ikke mening, at vi skaber større og mere slagkraftige kommuner, hvis vi samtidig detailstyre de opgaver, kommunerne skal løse, inde fra Christiansborg. Det er også derfor, det er fastsat som et princip i den økonomiaftale for 2006, som regeringen indgik her i sommer, at kommunalbestyrelserne skal have metodefrihed til at finde de lokale løsninger. Det er det, der er hele grundtegningen bag reformen, bl.a. også med etableringen af Evalueringsinstituttet i Århus, at vi får mere greb om de resultater, der opnås ude i det kommunale selvstyre, mod så til gengæld at give noget mere metodefrihed til processerne.

Så de rammer, der stilles til rådighed for sikringen af nærdemokratiet, er, at der samles flere opgaver hos kommunerne, at kommunerne så vidt muligt får friheden til at løse dem, og at kommunens borgere derved får muligheden for et nærdemokrati med indhold. Rigtigt grebet an, men jo først og fremmest rigtigt grebet an af den enkelte nye kommunalbestyrelse, er kommunalreformen en historisk chance for at styrke borgernes indflydelse på det lokale samfund, men det kommer ikke af sig selv.

Kommunalbestyrelserne skal have frihed, men vel at mærke frihed under ansvar. Kommunalbestyrelsens ansvar i denne sammenhæng er, at den lokale borgerinddragelse sikres. Det første skridt på vejen er, at kommunalbestyrelserne gennemtænker systematisk, strategisk, hvordan borgerne skal inddrages, og udformer en lokal strategi for nærdemokratiet.

Det er efter regeringens opfattelse jo helt indlysende, at kommunalbestyrelsen i den enkelte